

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie W. J.

uniewinnionego od zarzucanego mu czynu z art. 254 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

na skutek skargi nadzwyczajnej wniesionej przez Prokuratora Generalnego od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 15 grudnia 2021 r., sygn. IV Ka 1093/21 zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z 28 czerwca 2021 r., III K 222/21

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 kwietnia 2024 roku

na podstawie art. 95 pkt 2 u.SN w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 431 § 1 k.p.k. w zw. z art. 432 k.p.k.

pozostawia skargę nadzwyczajną bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny pismem z 23 lutego 2022 r. wniósł na niekorzyść W. J. skargę nadzwyczajną od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 15 grudnia 2021 r., sygn. IV Ka 1093/21 zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z 28 czerwca 2021 r., III K 222/21.

Pismem z 23 marca 2024 r. Prokurator Generalny cofnął ww. skargę nadzwyczajną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 431 § 1 k.p.k. środek odwoławczy można cofnąć. Natomiast art. 432 k.p.k. stanowi, że cofnięty środek odwoławczy sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania, chyba że zachodzi jedna z przyczyn wymienionych w art. 439 lub art. 440.

Prokurator Generalny wywiódł nadzwyczajny środek zaskarżenia od prawomocnego wyroku sądu powszechnego w całości na niekorzyść W. J., który następnie cofnął. Nie było koniecznym wyrażenie zgody na cofnięcie skargi nadzwyczajnej i w konsekwencji pozostawienie jej bez rozpoznania, skoro wniesiona została na niekorzyść.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 95 pkt 2 u.SN w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 431 § 1 k.p.k. w zw. z art. 432 k.p.k. orzekł, jak na wstępie.

[SOP]

[ms]